परबिर्तन सत्य छ। तर क्त परबिर्तन नचाहेर पनि स्वकिर्नु छ भने क्त हामीले चाहे जस्तो गरेर परबिर्तन गर्न सकन्छि। यो समाजमा हरेक कसिमिको घट्न दनिप्रतदिनि घटरिहेको हुन्छ। त्यस मध्ये हसिा भन्ने बत्तितकि कुनै पनि कसिमिको कनि नहोस त्यस्तो घट्नाले सँच्चा मानवको मनमशत्षि्कमा आनन्दको अनुभूति कहल्यिै हुन सक्दैन। यस महान धर्तीमा दुई पक्ष मानसिको बचिमा जहलि पनि लडाई भैरहेको हुन्छ। सत्य, असत्य र सकारात्मक, नकारात्मक सोच। यस धर्तीमा सकारात्मक सोच र नकारात्मक सोचका मानसि लगभग बराबारी हसिाबमा नै छन् भने बाँकी लगभग ६०५ देखि ७०५ मानसिहरु बचिमा छन्।   यी बचिका ठुलो भागको आफ्नै सोच छैन। उनीहरु जताबाट ठुलो हावा बहन्छ उतैतरि ढल्कन्छ। एक पक्ष राम्रो समाज बनाउँन आफ्नो ब्यक्तगित स्वार्थ त्यागेर लागि परेका हुन्छन भने अर्को तर्फ नकारात्मक सोंचले आफ्नो व्यक्तगित स्वार्थलाई पुरा गर्न अरुलाई दुख दनि्छन समाज, संसार नष्ट गर्न पछि पर्दैनन। त्यसैले एउटा भनाई छ यदि तिमि सित्य हौ भने, असत्यको बरिोध गर र सत्यको साथ देउ। हैन भने तमिि, बचि सडकमा उभएिको मान्छे सरह हुनेछौ। यो समाज सत्य मानसिहरुको योगदानले असत्य मानसिहरुलाई हराउँन सके मात्र सुन्दर बन्न सक्दछ। हामी चाहे धनि हौ चाहे बद्दि्वान, चाहे ठुला प्रतषि्ठति व्यक्ति नै कनि नहोस आखरि बाँच्नु छ यहि समाजमा तर यस समाजलाई एक पक्ष बनाउनेमा छ त अर्को पक्ष बगिार्नेमा। यस्तै एउटा समाज बगिार्ने (असत्य, अमानवीय ब्यबहार हो(बलात्कार, समाजको र राष्ट्रको कलंक हो बलात्कार, मानवको भयानक बशिेष गरि महलिा हसिा हो यो बलात्कार, महलिालाई कमजोर र मनोरंजनको दृष्टलिे हेर्ने पापी नजरको प्रतफिल हो बलात्कार। आफूलाई जन्म दनि बाबुदेखी आफ्नै दाईभाई, आफन्तहरु र पराईहरुबाट बलात्कृत छन् हरेक पल महलिाहरु यस संसार भर। चाहे बकिसति मूलुक र शक्षिति समाजमा होस् चाहे अवकिसति मूलुक र अशक्षिति समाजमा होस् चाहे सभ्य वा असभ्य समाजमा होस् चाहे धनि वा गरबि समाजमा होस्, चाहे बद्धिवान वा मूर्खहरुको समाजमा होस्।

हामी धेरै जसोको अनुमानमा यस्ता घटनाहरु अवकिसति मुलूकमा अशक्षिति मानसिहरुमा हुने घटना जस्तो लाग्छ तर अचम्म यो छ क बिकिसति देशहरु र शक्षिति समाजमा यस्ता घटनाको तथ्याङ्ग अझ उच्च रहेको पाईन्छ। कनि होला र विश्वि तथ्याङ्ग अनुसार संसार कै मानव अधकिारबादी र शक्तिशाली देश अमेरकिा पहलिो नम्बर यहाँ हरेक ४५ मनिटमा एक महलिाको बलात्कार हुन्छ र प्रजातान्त्रकि मुलूक भारत दोश्रो नम्बरमा रहेको छ। अनलाईनमा दएिको अनुसन्धानमा उजुरी दर्ता गरेको केस अनुसार २००४ देखि २०१० सम्म बलात्कृत संख्या अमेरकिामा ८९,२४१, भारतमा २१,३९७, युकेमा १५,०८४ र यस्ता घटना बढी हुने दश वटा उच्च देश मध्य नौ नम्बरमा फलिपिनि पर्दछ। वशि्वको तथ्याङ्ग हेर्दा एसयिामा युरोपको तुलनामा यस्ता घट्न नकि कम देखन्छि तर मलाई यस्तो लाग्दछ क (बलात्कार कम भएको हो भन्ने मान्यता भन्दा जसको बाउँ मर्यो, उसैको छोरा टुहुँरो भने झैं यस्ता घटनालाई आफ्नो ईज्जतको खातरि भनेर चुप लागेर सहेर बसनु नै हाम्रो बाध्यता भएकोले बाहरि रपिोर्ट नै नगर्नु हो जस्तो मलाई लाग्छ। मेरो एक घनषि्ट अमेरकिन साथी पनि सानैमा आफ्नै बुवाबाट बलात्कृत भएको कुरा प्रष्ट भन्छनि र त्यस घट्नालाई उनको बुवाले आमासँग पनि बारम्बार भन्ने गर्थे रे त्यसैले उनकी आमा र बुवाको बचिमा सम्बन्ध बछिोड भएको र उनले आफ्नो बुवालाई त्यागेर आफ्नो आमाको केटा साथीलाई बुवा बनाएको कुरा मेरो साथीले मलाई भन्दै गर्छनि्। उनि भन्छनि अमेरकिन महलिाहरु पनि त्यतकि शोषति छन् अझ पनि। त्यस्तै टि भि सोबाट बशि्व प्रख्यात भएकी ओपरा वन्फ्रिे पनि सानैमा यस्तै शकिार भएकी थीइन। उनले महलिा जागरणमूलक आफ्नो दृढ बचिारहरु बेला बेलामा दनि्छनि। अहलि वशि्व प्रख्यात रुपमा महलिा हसिाको आवाज उठाउने अमेरकिन ईभ ईन्स्लर पनि त्यहाँ क्रमकी शकिार मध्यकी एक हुन्। उनको पुस्तकू ईन द बडी अफ द वोर्ल्डू को बमिोचन हाम्रो घर नजकि भएकोले म पनि सहभागी भएको थिएँ। उनले अफ्रकिनि महलिाहरुको दुख लाग्दो घट्न साथै महलिाले नै मनावलाई जन्म दनि्छ तर त्यहाँ जन्म दनि शारीरले गर्दा महलिा आफ्नै घरमा, समाजमा हसिाको शकिार हुन्छनि। यसरि आफ्नो जीवनको तीतो अनुभवले उनीहरु महलिा हसिा बरिुद्धमा आफ्नो जीवनलाई नै योगदान दएिर लागरिहेको देखें।

स्वादेशमा रहँदा भन्दा बदिेशमा बस्दा आफ्नो मूल्य क्त रहेछ भनेर बढी चाँसो लाग्दो रहेछ। त्यहाँ भावनाले आफ्नो जन्मभूमप्रिति केहि गर्नु पर्छ भन्ने सोच धेरैलाई आउनु स्वाभावकि हो। त्यसैले देशप्रति चाँसो बढ्दा बढ्दै गईरेहेको बलात्कारको घट्नाको समाचारले एकदमै सहनि सक्नु हुन्छ। कसैसँग कुरा गर्न पनि सकनै यस्तो कुराको चर्च गर्न हामीलाई सरम लाग्ने के गर्ने होलारु आखरि हामीले आफ्नो समाजमा आफ्नै छोरी, बुहारीहरुको संरक्षण गर्न सक्दैनौ भने के जीवन जउिँनको अर्थ रहलारु यस्तै हाम्रो कमजोरी हो भने भोलीको सन्तानलाई कस्तो संस्कार र समाज दनिरु हामी बकिसति देशमा बस्दैमा आफूलाई एउटा सभ्य नागरकि भन्न कदाबी सक्दैनौ। जब सम्म हामीले हाम्रो संस्कार र समाजमा सभ्यता ल्याउन सक्दैनौ। जब हामीले

यस्ता सामाजिक हिंसा, अन्यायको बिरुद्ध खुलेर चर्च गर्न बिरोध गर्न सरम मान्दछौ भने यो बुझौ कि हामीले उनीहरुलाई साथ दिईरहेका छौ। एकचोटी सोचौ तरुूगाई खानेले बाँच्छो राख्दैनू यदि तपाईको छिमेकीलाई अन्याय पर्दा तपाईलाई राती निद्र लाग्छ भने अब तपाईको पालो।

बिष्णु गुरुङ (वक्ता)

क्यालिफोर्निया